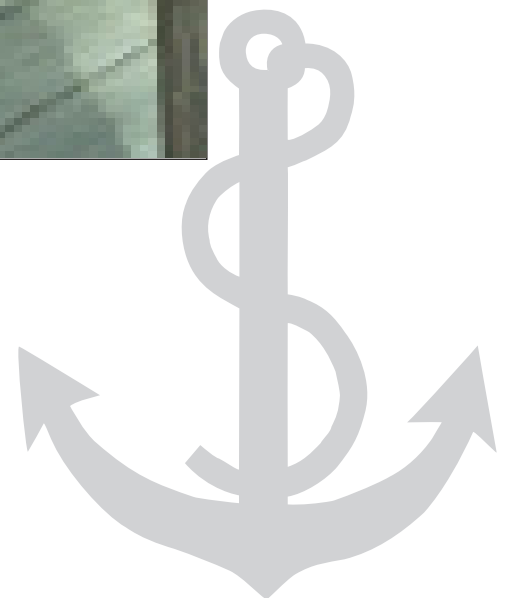
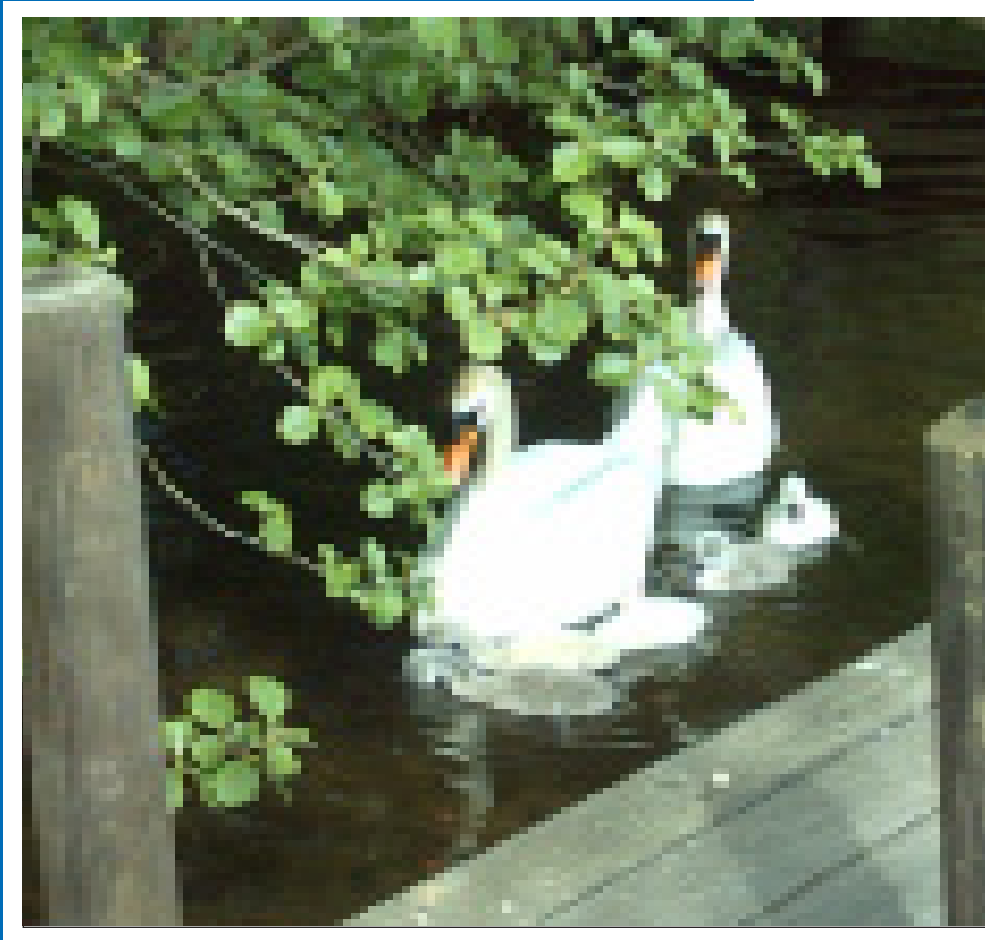
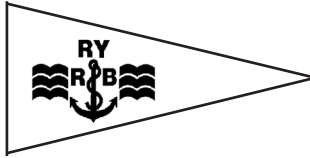

BLAD NR. 2/08
JUNI

Ankret

RY Bådlaug

Ry Marina
Siimtoften 13, 8680 Ry
Tlf 86 89 29 90

Email: ry-marina@mail.

Bestyrelse:

Formand:	Jes Weinrich	86890037
Næstformand:	Tommy Meldgaard	86890212
Kasserer:	Jesper Madsen	86785599
Bestyrelsesmedlem:	Kurt Dan Jensen	86891791
Bestyrelsesmedlem:	Jørn Jensen	86945784

Bestyrelsessuppleanter:	Jan Ustrup	86848325
	Leo Nielsen	86945504

Udvalg(s-formænd):

Hus- og pladsudvalg:	Leif Westergaard	86510627
Broudvalg:	Morten Damholdt	86890987
Malerudvalg:	Per Brolund	86256785
Sikkerhedsudv:	Leo Nielsen	86945504
Miljøudv.	Hardy Nielsen	86892307
Fest- og aktivitetsudvalg:	Jytte Syska	86892532
Navigationsudvalg:	Kai Rasmussen	86846224
Radioudvalg:	Jens Chr. Jensen	86891603
Redaktionsudvalg:	Niels Hovgaard	86891671
Silkeborgsørernes Brosamarbejde:	Leo Nielsen	86945504
Ry- og Silkeborgsørernes Brugerråd:	Leo Nielsen	86945504

Havnekontoret Telf. 86 89 29 90

Kontortid: Hver mandag fra 18.30 til 19.30

Vi er på kontoret for at hjælpe dig.

Hvis du har spørgsmål, eller hvis du mangler diesel til din båd - så kom ned på marinaen i vor åbningstid.

Havnefoged Kurt Dan Jensen

Havneassistent Jan Ustrup

Havneassistent Leo Nielsen

Havneassistent Per Pedersen

NYE MEDLEMMER - DET ER OGSÅ OS!

Redaktion:

Else Jensen
Chr. Medom
Kim Würtz
Kurt Nielsen
Birger Madsen
Trille Skøt-Jensen
Karen Johnsen
Frank Jacobsen
Niels Hovgaard
(Ansvarshavende)

Tryk:

Dixit Them
Tlf. 86 84 70 22

Forsidebillede:

Foto
Karen Johnsen

Ank'ret

Medlemsblad
for
Ry Bådlaug

Udkommer:

Ultimo marts
Ultimo juni
Ultimo september
Ultimo december

NB! NB! NB! NB!

**ABSOLUT
SIDSTE FRIST**
for aflevering af
indlæg til næste
nummer af
ANK'RET er den.
1. Sept. 2008

Vigtige telefon numre

Vandforurening

(begrænset/lokal):

Skanderborg Kommune,
Teknisk Forvaltning

Tlf. 87 94 00 00

Udenfor kommunens åbn-
ingstider ringes til chefen for
Natur og Miljø

Hans Brok Brandt

Tlf. 87 94 77 35

Vandforurening

i større omfang:

Ring alarmcentralen Tlf. 112

Ulykker til søs:

Ring alarmcentralen Tlf. 112

Falck

Tlf. 112

Skanderborg Politi

Tlf. 86 56 14 48

Landbetjenten 86 89 14 48

Silkeborg Politi

Tlf. 87 23 14 48

Søværnets Operative Kommando

SOK: Tlf. 89 43 30 99

Havnefogeden Horsens

Tlf. 20 80 13 38

Registrering af både/ afmelding/ændring

Lars Møller Tlf. 87 94 77 46

Gæsteregistrering af både

Ry Konfektur Klostervej 22

Jes Weinrich

Formanden har ordet !

Så kom foråret med sommeragtige temperaturer bragende og jeg er sikker på, at alle søfolk fik travlt med at få båden i vandet. Vi ved jo alle (især efter sidste år) at når solen skinner skal det nydes i fulde drag. Men i skrivende stund har solen sendt sine stråler ned over havnen og søerne i omkring 8 uger og det kan vi jo ikke klage over. Blot håbe på, at det fortsætter når ferien sætter ind..!

I klubben summer der jo også af liv og glade dage, og et af bestyrelsens vigtigste fokusområder her i foråret var, at finde en brugbar løsning på skraldeproblemet. Når solen skinner kommer der mange både på søen og dermed kommer der også affald i de dertil opstillede stativer ude ved broerne. Og da vores meget trofaste ”skraldemand” Bent Bak var stoppet efter 18 år, stod bestyrelsen (og alle medlemmer i øvrigt) med et stort problem.

Bestyrelsen valgte i første omgang at leje en båd af erhvervsfisker Gert Nielsen for hele sæsonen. Efterfølgende har vi dog besluttet, at det på længere sigt er bedre at eje båden selv. Derfor har klubben investeret i en fin lille skraldebåd. Der er nedsat et affaldsudvalg, som skiftes til at indsamle affaldet. Jørn (som i forvejen sidder i bestyrelsen) har fået æren af at blive formand for udvalget.

Brugerne af slæbestedet skal i år henvende sig til Ry Konfektur for at rekvirere gæstekort. Jeg oplever stadig en del problemer med folk som ikke kender proceduren, ikke lukker bommen efter sig eller bare lige tror de kan låne et kort. Hvordan vi kommer dette til livs har jeg ingen umiddelbar og nem løsning på, så indtil de vises sten dumper ned i bestyrelsens turban, må vi ”faste” medlemmer hjælpe med informationen til trailerfolket.

Angående oplagspladsen kan jeg melde at der ser pænt og ryddeligt ud. Dejligt med medlemmer der tager hensyn til hinanden.

Jeg vil også lige minde jer om, at medlemmer af Ry Bådlaug nu frit kan benytte Kirsebærgrunden efter indgåelse af aftale med SMK.

Igen i år er Ry Marina blevet godkendt til Blå Flag. Flaget er hejst og information er opsat.

Af sociale arrangementer vil jeg lige nævne familiedagen. Der var et godt fremmøde (trods et vist kongeligt bryllup i TV!) og de som dukkede op fik lov til at opleve både hoppeborg, søøvere, fiskedam og mad over bål. Det var en rigtig hyggelig dag og noget tyder på at dette arrangement er kommet for at blive.

Nye traditioner er altid gode at få ind, også selvom det kræver en ekstra indsats fra de frivillige. Jeg er glad for, at der er medlemmer i klubben som støtter nye initiativer. Dette engagement er jo i bund og grund årsagen til at klubben kan holde sig i live og endda være en rigtig levende klub med aktiviteter for alle!!

Til slut vil jeg bare ønske jer alle en rigtig god sommer. Jeg håber jo selvfølgelig at solen fortsætter med at skinne (især i betragtning af at min båd kan sejle i år!) og at alle medlemmer vil opleve mange skønne timer ude på søen.

Formanden.

Nye medlemmer af redaktionsudvalget

Som nyt medlem af redaktionsudvalget i Ry Bådlaug håber jeg at være med i et team, der arbejder for klubbens blad Ank´ret, der formidler nyttige og aktuelle informationer til klubbens mange medlemmer. Lotte og jeg har siden 1990 sejlet med trailerbåd på søerne, men fik i 2003 plads i Ry. I dag har vi en Nidelv 26, og nyder båden, søerne og det sociale liv i Marinaen.

Jeg er født og opvokset ved Storbælt og har altid nydt sejlerens mange glæder og udfordringer i og ved det våde element. Men jeg er blevet fascineret af søerne med naturen og de mange broer, hvorfra der findes muligheder for spændende gåture i terrænet. Og hvis længslen til de salte bølger bliver for voldsom, må blokvognen rekvireres og i løbet af kort tid ligger båden i en havn med adgang til det åbne vand.

Jeg er 58 år, gift med Lotte og bor i Hammel. Vi har to voksne børn og 3 børnebørn. Vi er begge tidligere spejdere, og betegner os selv som friluftsmennesker. Vi har begge fuldtidsarbejde og føler os godt brugte fredag aften efter en lang uge. Men når båden lørdag middag ligger fortøjet ved en af de mange broer - frokosten er indtaget – så er der ikke noget bedre end at få en lur i kahytten med lyden af små klukkende bølger iblandet fuglesang fra trætoppene. Så bliver ”batterierne” igen ladet op til en ny arbejdsuge.

På opfordring fra vores redacteur, vil jeg prøve at komme med en kort, men til gengæld sikkert kedelig beskrivelse af mig selv.

Jeg har været i live (det meste af tiden) i rundt regnet 55 år.

I 35 år har jeg været gift med et dejligt menneske, der som det vil være nogle bekendt hedder Lisbet og sammen har vi to, på trods af alle odds, gode ”knejte” Kaspar og Kenneth.

At sejle er at leve, siges det med en let omskrivning af H.C. Andersens ord og i såfald har jeg levet i Ry bådlaug regi i tretten sæsoner. Udover at sejle og ”hænge ud” med bådskammeraterne er tiden blevet tilbragt som musiker i forskellige bandsammenhænge hvoraf nogle af højdepunkterne har været at spille med bla. Charlie McCoy, Andrew Strong, BB. Kings musikere plus diverse danske og udenlandske navne.

Som det også vil være svært at skjule, fylder mad og madlavning en del (både udenpå og indeni). Nu skal jeg så undlade at kede den ærede læser med flere udgydelser omkring min person, skulle der mod forventning være enkelte som vil vide mere, kan det tages i klubhuset over en stille øl.

Med bådskammeratlig hilsen.
Frank.

Jeg hedder Kim Würtz er 45 år gammel (ung om man vil). Jeg er i den heldige situation at være gift med Bente, og mener helt klart at Bente er fantastisk godt gift.

Vi begge, som jo altså er godt gift, bor i hus i Stilling, og har kun kort køretid til Marinaen.

Jeg / vi har haft båd i ca. 8 år, og drømt om det i en menneskealder. Vi har en efter vores mening en rigtig god båd, nemlig en Tresfjord 28.

I den tid hvor jeg har haft min gang i Ry Marina, har jeg været på broholdet, været HA´er (havne assistent), siddet i bestyrelsen og nu altså med redaktionsudvalget. Jeg er en meget udadventt person, der altid er med på lidt sjov, specielt hvis det er på andres bekostning, og det er altid med det rette glimt i øjet.

Jeg er ansat i et boligselskab, og forsøger ihærdigt at drive min kollega til vanvid, og jeg skal nok komme om ved det en af de nærmeste dage, at selv samme kollega, tilfældigvis er vores formand i klubben Jes Hovind, gør ikke sagen mindre sjov.

Jeg glæder mig til og ser frem til at komme i gang med arbejdet.

Mvh. Kim

Huskat

Hej - uhh jeg er lidt forsinket her. Juni kom jo lige pludselig. Jeg håber det stadig kan nåes. Efter aftale sender jeg hermed min præsentation af mig selv, som nyt medlem af redaktionen.

Hej. Mit navn er Trille Skøtt-Jensen og jeg fik i foråret en dejlig nyhed. Vi kunne leje en bådplads i Ry Marina!

Det havde vi ventet på med længsel, og nu ligger vores røde Joda så dejlig tæt på vores hjem.

Min kæreste Peter Bjørn - vores sammenbragte børn Juliane og Oskar (begge 12) og jeg - ser derfor frem til en sommer, hvor vi bare kan hoppe på cyklen og vupti.... så er vi klar til flere oplevelser og afslapning på søen. Og ikke nok med det.

Jeg er også så heldig, at jeg får lov at være med i denne redaktion. Et nyt fælleskab og arbejde jeg ser meget frem til.

Jeg er opvokset i Ry og har sejlet på søerne, lige så længe jeg kan huske. Jeg har været væk fra byen i 17 år, men vendte for to år siden tilbage, da Peter og jeg flyttede sammen. Ak ja - en gang Ry - altid Ry.

Jeg er efterhånden blevet 39 år. På trods af min voksne alder er jeg i fuld gang med at afslutte min uddannelse som journalist, som gerne skulle ende med en god karakter sidst i juni. Tidligere har jeg arbejdet som sygeplejerske.

Jeg ser frem til at arbejde i redaktionen og forhåbentlig bringe lidt sjove og skæve historier til alle læserne.

Meget gerne på tip og ideer fra andre medsejlende på søen! Jeg ønsker alle en herlig sommer på vores skønne søer.

Affald i søsystemet

Vi skal selvfølgelig altid huske at være miljøbevidste, når vi færdes på søerne. Ved broer, hvor der er opsat affaldsstativer, må man naturligvis bruge disse til vores affald, men kom aldrig noget i sækkene, der kan stikke eller skærer sækkene itu.

Speedbåds "kørekort"

Den 1. juni år 2002 trådte kravet om speedbådskørekort for visse typer både i kraft.

Spirituspåvirkede skippere.

Vær opmærksom på at Folketinget i foråret 2006 fastsatte en fast promillegrænse på 0,5 for sejlads med erhvervsfartøjer, store lystbåde, speedbåde og vandscootere – altså samme promillegrænse som for kørsel i bil.

Promillegrænsen gælder også for lystfartøjer, der er så store, at der kræves uddannelse for at føre dem

Sejlads på Gudenåen

Specielt til nye medlemmer i Ry Bådlaug/Ry Marina, som ikke har haft den store fornøjelse at læse dette blad gennem flere år, vil jeg igen understrege, at det er en selvfølge, at vi her fra Ry kender "Regulativ for sejlads på Gudenåen" – **og efterlever bestemmelserne.**

Opankringsregler på Gudenåen og søerne.

Det skal også erindres, at opankring tættere end 50 meter fra land ud for privat søbred er en overtrædelse af regulativet for sejlads på søerne. Overtræder man denne regel må man være forberedt på bortvisning eller anmeldelse.

Aldersgrænse for sejlads med motorbåde

Efter reglerne i Regulativ for sejlads på Gudenåen er der en mindstealder på 16 år for at føre en motorbåd - så check lige barnets dåbsattest, inden du overlader roret til det. I tilfælde af påsejling kan det give store økonomiske problemer, hvis man ikke var gammel nok til at føre fartøjet.

Affaldsstativerne langs havnefronten

Husk også, at selvom det efter hjemkomst fra søen er nemmest at smide bådaffaldet i kommunens affaldsstativer langs havnepromenaden, så er dette altså i strid med de aftaler Ry Bådlaug har indgået med kommunen.

Der er opsat nye affaldsspande på lygtepælene med så lille åbning, at det burde være tydeligt for enhver, at disse affaldsspande ikke er til at mase affald fra bådene ned i.

Låsen på slæbesteds-bommen

Det henstilles, at vi ikke ukritisk åbner slæbesteds-bommen for turister eller gæstesejlere, da disse **SKAL** op til Ry Konfektur for at få nøgle og for at få tegnet en ansvarsforsikring.

Grill ved broerne

Vi skal erindre, at vi naturligvis ikke må opsætte engangs-grill i naturen, hvor dette er forbundet med brandfare.

En gammel båds oplevelser

henover både mig, min ejer og bil, dryppende og sprøjtende, disse ting har vi løst, troede vi da, vi kom kun, når vi regnede med at der ikke var andre mennesker ved slæbestedet.

Men da jeg skulle op 2007 gik det helt galt, da min gode ven, bilen, havde været på værksted i mere end to uger. (det startede med en mislyd) og låne-bilen måtte IKKE bruges til at traile med, det var ellers en stor og stærk 6-cylindret kraftkarl, så jeg kom ikke op den 15-11, så min ejer ringede til Kurt havnefoged og beklagede og at den nok skulle komme hurtigt op. Heldigvis var bilen klar igen den 16-11, så den kørte rundt og samlede min ejers store datter på 17 og den mindste på 8 og en ekstra på 6 år, der skulle passes og så af sted, da der nok ville være flere på havnen lørdag formiddag, hvis der var nogen der manglede at komme op; men men men — der var både i vandet som aldrig før, der holdt flere lastbiler og jeg kan lige så godt med det samme røbe, at det blev en katastrofal dag for os.

Begyndelsen var god nok, der blev talt med en lastbil der holdt i kø!! Jo, han skulle også tage en båd op, Ok, så sejler vi bare en tur indtil I er væk, så kommer vi ind i slæbestedet og kravler på traileren—og herfra var det ellers nedtur, først skulle de to små have veste på, det skulle ejers datter ordne, mens han skulle skynde sig om og få startet mit gamle dikkeværk; men inden de fik veste på, var de smuttet ned til en af service-broerne, det affødte øjeblikkelig en ”reprimande” fra en der kom forbi, uanset forklaringer, senere var han nu flink nok. Nå, han fik mig startet og vi

Jeg er en ældre damjolle, lavet af træ. Hvor gammel har jeg glemt; men for 5-6 år siden kom jeg til Ry

Egentligt var jeg og min ejer vældig glade og begejstrede for flyttet, pludselig kunne der sejles uanset vejret, også selvom nogen sagde at der godt kunne være ”farligt” og ”stor” sø på Julsø. Det smilede vi nu lidt af indvendig, stor og farlig sø, det var jo når søen slog ind over rælingen og båden bankede, så det var klogest at søge havn.

Der blev sat vældig skub i noget vedligehold osv. Så vi hyggede os vældigt med fiske og kaffe-sejlads og alt var stor glæde. Men glæden blegede lidt efter lidt. Det var nu ikke det værste, for efterhånden fandt jeg ud af, at jeg ikke rigtig hørte til i Ry, jeg blev kun nødtvungent tålt, dvs. mine naboerne var meget flinke, selv om jeg sjældent havde besøg af

min ejer samtidig med deres ejere, vi sejlede nemlig oftest når der ikke var ret mange mennesker på havnen, sådan kan min ejer bedst lide det. Men jeg fandt jo ud af at jeg var helt forkert, jeg ankom og blev afhentet på trailer og ikke på lastbil, så jeg var anderledes, andensrangs, dem man ikke må lege med!!

Første gang det skete, var engang jeg skulle i vandet, jeg var på vej i slæbestedet, da der kom en mand springende og svingede med armene, at vi skulle stoppe, flinke som vi er, stoppede vi, der måtte jo være en god grund, grunden kom efter et stykke tid, så lang tid at jeg kunne have været gjort klar til at blive sat i, så kommer der en lastbil med en anden båd, der skulle isættes ved siden af slæbestedet og den skulle først, jeg var jo en andenrangs trailerbåd. Andre gange har jeg oplevet at en anden båd er løftet op og svunget

sejlede lidt rundt og imens kom bådene ”myldrene” til ude fra søerne, så da lastbilen var ved at være færdig, gik vi i slæbestedet for at komme op i en fart, så andre kunne komme til. De fleste blev nu liggende ude på vandet og cirklede, jeg kom efter lidt besvær op på traileren og blev kørt godt til siden, over mod service-bygningen; vores egen højtrykstrenser havde min ejer glemt noget til, så vi måtte låne klubbens, og så skulle der ellers spules, for fuld kraft, for ikke at være i vejen hvis der skulle komme andre; men jeg var jo kørt godt over mod rækværket, så jeg kunne jo ikke gøre mere og mine kollegaer kunne godt komme til, mente både jeg og min ejer; men vi blev klogere.

Der var ganske vist ikke kommet nogle lastbiler eller andre; men vi fornemmede en seen skævt til os, så der var tryk på min ejer med rensningen og jeg var frygtelig beskidt indeni pga den våde sommer. Da min ejer var næsten færdig, kom der en lastbil, ham vi havde snakket med, han blev pænt holdende og ventede, lidt efter så min ejer ham også; men da manglede han kun ca. 5 min før han var færdig, så han skyndte sig videre. Det blev for meget for en af mine kolegaers ejere, der havde ligget ude på vandet og ventet, han sejlede min kollega ind til kaj, sprang på land og gik hen og anmodede min ejer om at køre bedre til siden, det var jeg nu allerede; men bilen kunne måske godt komme en halv-hel meter mere ind, hvis vi kørte lidt frem og tilbage og fik vredet mig og bil i modsat vinkel og da min ejer gerne ville være hjælpsom og ikke have ballade, indvilligede han i at gøre et forsøg. Det var ikke nemt, for den anden ejer havde vinket lastbilen frem, så hver gang vi rykkede os lidt, blev han bedt om at rykke tættere på og til sidst råbte den anden ejer til chaufføren ”næste gang han kører frem, så kører du bare frem, han kan f—— bare se at flytte sig”,

min ejer kom dog først og fik os placeret nogenlunde og fortsatte min absolut tiltrængte rengøring. Hans datter kogte af raseri og ville bare væk derfra, hun havde nemlig kunnet høre alt hvad der blev sagt til chaufføren, så hun var rasende. Endnu engang blev der rigget til med stropper osv. over hovedet på mig, bil og ejer, jeg tror endda at stropperne ramte bilen; men inden de var færdige, var min ejer blevet færdig med at rense mig. Det havde været hurtigere at vente end alt det flyttebøvl, synes jeg. Jeg blev så kørt lidt væk så jeg ikke holdt i vejen, mens min ejer ryddede op og fejede efter sig. I mellemtiden var der kommet et par lastbiler mere og der kom et par traktorer som ikke kunne komme forbi; men nu havde den koleriske ældre herre vældig tid, gik og drak øl og pjattede med både den ene og den anden, og om de kunne komme forbi, måtte de da selv om, jeg kan godt forstå min ejer så ud som han gjorde!!! Men vores fortrædeligheder var ikke forbi endnu, for nu skulle alle mine ruller på traileren justeres ind, det var ikke sket før for at spare tid, så vi ikke holdt nogen i vejen og vandet skulle lænses af efter spulningen, jeg er ikke elektrisk, så det er med håndkraft. Mens vi ”hygger” os med det, ejeren og mig, mest mig ☺, kommer der en med trailer og parkerer ved siden af os, så vi ikke kan komme ud, vi snakker lidt med ham og så går han. Vi tror han kommer snart igen, sådan lød det og ”vi” lænses jo et stykke tid endnu, der kommer bare ikke nogen tilbage, heldigvis holder der ikke nogen længere fremme, så ved at køre langs med træerne, på indersiden vel at mærke, lykkes det os at liste ud og komme hjem—— og nu er det så at jeg ikke ved om jeg har lyst til at komme til Ry igen !!!!! og min ejer har også tabt lysten. Mvh.

Den gamle jolle.

Ps: Og hvad vil jeg så egentlig med det her? jo, Ry er en dejlig og veldrevet havn, der er mange ildsjæle der gør et godt og stort stykke arbejde, der er mange rare og venlige mennesker; men—det er også svært at komme til som ny; man kan nemt føle at man bliver set skævt til, der er nogle som ikke forstår at tage hensyn til andre, vise respekt i slæbestedet,. Desværre må jeg sige at i Norsminde blev man, modsat RY, som vi har oplevet det, taget som man var, uanset båd; men der var der selvfølgelig også kun joller, jagt og lystfiskerbåde på den ene side og de ”fine” var for sig på den anden side.

Nogen må have et selvværdsproblem, for det var ikke specielt fine både jeg oplevede dette sidste fra. Dette var vist ikke drivkraften i ovenstående tilfælde, eller også var vedkommende så flov, at det skulle gå ud over nogen, sjovt nok var det gråhårede / pensionister på denne dag, og de skulle have haft tid nok til at få deres både op til tiden.

Og jeg må erkende, at enten skal man give los for sine følelser og give igen eller have det dårligt bagefter.

Eller også må jeg for eftertiden lægge i og tage op ved 6 – 7 tiden om morgenen.

Af psykiske årsager er jeg ikke aktiv i foreningen og prøver derfor at gøre livet lettere for bestyrelse og div. Udvalg, som gør et kæmpe stykke arbejde, (som jeg er meget taknemmelig for at de gør), ved at prøve at holde reglerne og f. eks. få båden op til tiden, tage mit affald med ind osv. For at undgå div. ubehagelige kommentarer og lign. er det kun ”Den gamle redakteur” der kender mit navn.

Den naturlige spalte

eller: **Manden ved bålet**

Kurt Nielsen

og forretninger er det helt utroligt. Når vi kommer i supermarkeder fortæller os at vi kan spare, hvis vi følger deres opfordringer til at bruge en masse penge. Ja det fremgår endda helt tydeligt (altså udfra nogle fiktive astronomisk høje førpriser), at vi sparer, - "eller i hvert fald ikke kommer til at betale ret meget mere for en vare end den egentlig er værd"!

Foranlediget af denne indledning kunne jeg jo for eksempel skrive: Tag ud i naturen brug din krop og alle dine sanser, og du sparer indkøb af en masse lykke – og hovedpinepiller. Men dette postulat tror jeg selv på, at der er en hel del sandhed i. For det er helt utroligt afslappende at sidde lige så stille og betragte dyre - og fuglelivet, hvor en fuglemor for eksempel er travlt optaget af at proppe mad i 3 – 4 tiggende fugleunger. De kunne såmænd lige så godt selv bukke sig ned og selv samle føden op, men af gammel vane fra rede tiden ved de, at det er nemmere, og måske også mere sikkert at

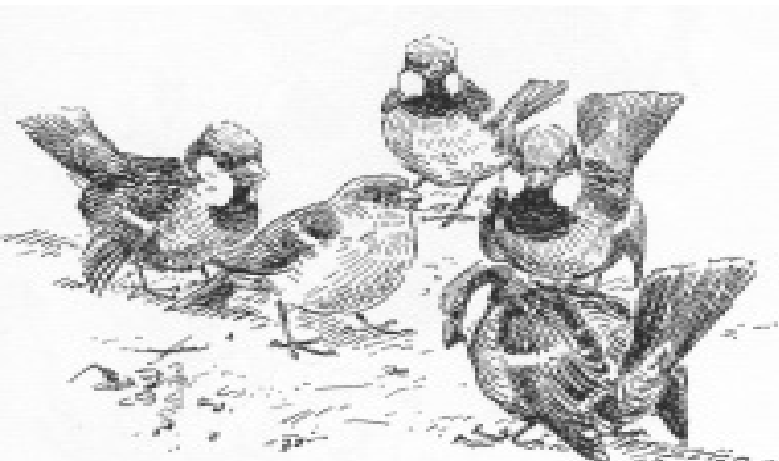
lade mor stå for fødevalget. Dette eksempel burde måske overføres på vores egne unger, således at al usund og "forbehandlet konserveret kost" samt de stærkt sukkerholdige colaer og andet "calorievand" blev valgt fra. Så kunne vi måske endnu nå at få vendt udviklingen med, at der bliver flere og flere fede – øe undskyld "overvægtige" børn og unge, ligesom i ovre i det Vilde Vesten og Omegn, hvor de også på dette felt er lidt foran os her i Europa. Meen ifølge statistikkerne haler vi da hastigt ind på dem, desværre!

Her på mine ca. 700 m² "indenfor palisaderne" er der i skrivende stund ikke mindre end seks ynglende fuglepar, samt masser af gæster der dagligt besøger "Restaurant Foderhuset". Og lækre forretter og desserter af kryb og andet utøj finder de så selv i plænen og på træer og buske. Og jeg har i år den store glæde, at der er flyttet gråspurvepar ind i tagudhænget på begge sider af huset, så her hos mig er de i fremgang.

En anden fugl der ifølge ornitologerne også er i tilbagegang hos os, er nattergalen. Det vides ikke hvorfor tallet er faldende, men der gættes på, at den del af årsagen formentlig befinder sig i Afrika hvor den overvin-

trer. Så lyt endelig godt efter dens sang når I overnatter ved søbredder med bevoksning af træer og buske. Det er som regel der den bor og opholder sig, og også derfra den giver sine store natlige koncerter med sin dejlige stemme. Dengang vi havde landejendom var der en sommer hvor et nattergalepar yngede i haven. Jeg fandt aldrig reden, men kunne lytte til dens sang også om dagen, så længe jeg ikke havde øjenkontakt til den, for så tav den øjeblikkelig. Om natten sad den ofte i vort japanske kirsebærtræ og gav de helt store numre kun 3 – 4 meter fra vores stuevinduer, der så var åbnet af samme årsag. Hvorfor den havde stiftet bo hos os har jeg ingen forklaring på. Vi boede ikke op ad en sø, og det nærmeste vand var en bæk og en mergelgrav, begge dele indenfor ca. 300 meter, men en stor oplevelse fra den sommer der stadig huskes, det var det!

Som det fremgik af sidste nummer af Ankret kommer der nu nye kræfter ind i redaktionen, så bladet kan fortsættes når "vi gamle" er slidt helt ned til sokkeholderne, eller "skrevet ud" som det vistnok hedder i fagsproget. Jeg selv har så småt besluttet at fortsætte denne spalte resten af året, og så måske stoppe til nytår. Men indtil da må I væbne Jer med tålmodighed og holde ud lidt endnu, og så døjes med at sluge nogle af mine private meninger om tilværelsen og livet så længe!

Nogen ved det måske ikke, men dette arrangement på Ry Marina har faktisk fundet sted i alt 14 gange og derfor er dette års arrangement jo noget i retning af en runding. 15. gang. Alle de foregående har jo været en succes. Altid med mange både, mange musikere og mange tilhører. Vejret har jo også altid været med os.

Vi plejer at starte dagen kl. tretten, og sejle ud med musikere og tilhører, efter nogle hyggelige timer på vandet er vi tilbage til en super grillaften med masser af musik og en eller flere danse.

I år vil vi som en markering af det halve jubilæum gøre det lidt anderledes.

Musikanterne er forhåbentlig de samme, de har jo hidtil gjort det så fint. Det er Hoska, som den gruppe, der har været med siden starten. Så er der jo Stensballe der er Vagabonderne, og forhåbentlig kommer Charlie Chaplin med. Så er der Fjendbospillemandene og der er Vestervang og Skive Harmonikaklub.

Her fra Ry stiller vi jo med en flok både. Nogle kan have udøvende musikere med ombord, og andre tager gæster og tilhører med.

Og så kommer det nye, markeringen. I år vil vi gerne starte kl. 10.00, og ja, jeg ved godt at der i årsprogrammet står noget andet, men se bort fra dette. Det er kl. 10.00 vi starter.

Musikere tilhører, skibsbesætninger sejler af sted på søerne, og afhængig af vejret vælger vi et sted at gå i land.

Alle har medbragt madkurv efter eget valg, men vi forsøger at holde en fælles frokost i det grønne. Jeg er ret sikker på, at der også bliver spillet noget. Sidst på eftermiddagen returnerer vi så til klubhuset hvor vi gør som vi plejer. Grillaften, hvor festudvalget har indkøbt en menu til en meget favorabel pris og sælger samtidig både øl og vin.

Efter grillen er der også, som vi plejer musik og dans til det tynder ud i folk hvad der sædvanligvis varer længe.

Kan man som sejler ikke afse både dagen og aftenen, kan man selvfølgelig støde til eller falde fra som det nu passer. Er man til lidt hyggelig samvær og lidt god musik må man ikke undvære denne dag.

Huskede jeg for øvrigt at nævne at det er gratis at deltage i musikken, men den nødvendige proviant må man medbringe om dagen eller købe i klubhuset om aftenen.

I lighed med tidligere år skal vi bruge 6 til 8 frivillige både til musikerne. Det skal være både, hvor der er lidt plads til armene, instrumenterne fylder jo lidt. Vi skal også bruge 2 til 3 både til at huse musikkernes påhæng under sejlturen, og så skal vi jo bruge mange både med besætning som tilhører.

I klubhuset er der ophængt en liste hvor skipperne der han have musikanter eller gæste kan skrive sig på. Vil man deltage som lytter, er tilmelding ikke nødvendig.

Leo.

Månedens Profil

Hvordan plejer musik på havnen i Ry at foregå?

Som en af de musikere der har spillet med i alle de år hvor arrangementet har foregået vil jeg prøve at give en beskrivelse af hvad og hvordan det forløber.

Mange af musikerne kommer til havnen allerede dagen i forvejen. De fleste har campingvogn med, som bliver parkeret på den store parkeringsplads ved havnen. Når vognene er sat op på pladsen, holder vi som regel et lille hyggeligt træf, med grill og musik til langt ud på natten. Mange af de bådsbesætninger som har sejlet med i mange år plejer som regel også at dukke op til denne hyggelige sammenkomst.

Om lørdagen cirka kl.13, samles vi ved klubhuset. Vi bliver fordelt i bådene. Det er gerne planlagt at musikgrupper på tre eller fire instrumenter i hvert skib. Det er nu også sket, at holdene har været meget større, og det har været svært at finde skibe der var store nok. Når vi så er læsset ombord med vores harmonikaer, noder, nodestativer og hvad der nu hører med, så sejler vi ud fra havnen i en flot lang kortege til det sted der er blevet aftalt. Bådene bliver ankret op, der forsøges næsten hvert år at danne en cirkel, men det lykkes nu ikke ret tit. Når alle er på plads, bådene med musikere og bådene med tilhører, går musikken i gang. Vi spiller på skift fra båd til båd, to til tre numre ad gangen. I pauserne imellem er der jo så kaffe brød og måske også en lille genstand til, medens vi sammen med sejleren lytter til musikken fra en af de andre både. Senere går turen tilbage til havnen hvor der er optændt i grillen.

Det varer ikke længe før der igen er gang i musikken som forløber hele aftenen, og der er altid nogle som bliver til det er næsten lyst. Dorth.

Hardy Nielsen.

Det er lørdag formiddag, solen skinner, det er vindstille, helt forårsagtigt her d. 9. Februar. Jeg er på Ry Marina. Herne ved servicebygningen står 12-14 ”brobisser” og nyder en velfortjent ”Kl. 10 bajer”. Blandt dem er Hardy Nielsen, og da ølpausen er slut, går Hardy og jeg ind i klubhuset til en lille snak om hans tid i bådlaug. Vi kigger ud på havnen, som Hardy har været med til at bygge op. Hardy mindes også de år, hvor de sejlede ud i en lille jolle med hammer, en pakke søm og selvfølgelig en kasse øl. Vædskeballancen, I ved!!! Det var efterår og forår, når Julsøbroerne skulle henholdsvis tages op, eller sættes ud. Det var pontonbroer, de blev holdt på plads med jernrør, og når disse skulle op, blev de spulet ned gennem røret med en højtryksrensere, således at sandet løsnede sig omkring røret. På den måde var de rimelig nemme at få op, men hvor blev vi våde efter sådan en opgave.

Jeg har været medlem af Ry Bådlaug siden 1976, fortæller Hardy. Med undtagelse af få år, hvor vi havde vores sejlbåd i Horsens. Vi havde mere vind i sejlene derude, end her på søerne, og så fik vi set lidt andet, det kan man jo også have behov for.

Hardy har været et meget aktivt

medlem. Lige fra starten var han med på broholdet, nogle år senere blev han formand for broholdet, det var han 3-4 år. Fra 1980 og et par år frem sad jeg som suppleant i bestyrelsen, husker Hardy, og jeg sad der igen fra 1994-1996.

I 1984 var Hardy sejlerkontaktmand. Der manglede et kontakttled mellem bestyrelsen og den sejlergruppe der var i marinaen. Hardy husker ikke så meget fra den tid, men de var da en 5-6 sejlbåde der mødtes en gang om ugen. Så sejlede de ud i Birksø eller Julsø, og som Hardy siger: ”Vi hyggede os disse aftener, og det sociale samvær betyder meget. Denne aktivitet sluttede i 1989.

1997 blev Hardy valgt til formand i festudvalget, det job bestred han et par år.

Ja, jeg har da også haft rengøringen af klubhuset siger Hardy. Jeg kan ikke lige huske hvornår det var, men jeg havde jobbet i 4-5 år. Mens vi sidder og snakker, breder der sig en dejlig duft af mad i klubhuset. Det er Ingrid der er ved at lave mad til broholdet.

I dag er Hardy formand for miljøudvalget, det har han været siden 2005. Han sørger for vedligeholdelse af bundsug og toiletsug, tømning af tanken fra bundsug, at ledninger og højtryksrensere er i orden, o.s.v.

Hardy giver stadig et nap med broarbejdet, og nogle lørdage sørger han for morgenkaffe og friske rundstykker til broholdet. Jeg kan lide at komme herved på havnen, siger Hardy, vi har det godt med hinanden, vi kan tage en tårn, og er lige gode venner for det. Sådan skal det være, og sådan er det.

Else...

Kirsten Dissing

Karen Johnsen

Sommerlekture.

Hvem kender ikke det, at komme afsted på ferie eller bare en week-end på søerne, og så til sin rædsel opdage, at man har glemt bogen hjemme på sengebordet. Det er ikke spor sjovt. Det kan også ske at man pludselig og uventet bliver færdig med den man var i gang med. Uha, hvad skal man så tage sig til.

Man kan selvfølgelig styrte op til boghandleren og se, hvad han har i udsalgskasserne- og ende med at købe den sidste nye til flere hundrede kroner. Tænk, hvis man bare kunne gå op i klubhuset og se på en hyld, hvor andre havde stillet de bøger de havde læst, og som de syntes andre godt måtte overtage. Nogle gange får vi en

roman med et ugeblad. Det kan være vi læser den, det kan også være den forsvinder i ugens reklamebombardement. Hvorfor ikke i stedet for tage den med til Ry og stille den i sommerbiblioteket, så andre kan få glæde af den, hvis de pludselig kommer i situationen, hvor de mangler noget at læse i. Nogle af os besøger også jævnligt Kirkens Korshærs genbrugsbutik, hvor de har mange gode bøger til en femmer. De kunne også finde vej til hylden, når de var læst. Man får jo alligevel ikke noget for dem, når man leverer dem tilbage. Forestil Jer sådan et "bibliotek" når sæso

nen starter. Man henter sig en bog – stiller måske en eller flere andre. Læser den og stiller den tilbage igen. Når sæsonen er slut, afleveres alle bøger. Hvis nogen ønsker deres bidrag tilbage, kan de hente dem til standersænkningen. Dem der bliver tilbage, kommer til Kirkens Korshær, så vi ikke ender med at have et kæmpe lager af bøger, som står og samler støv vinteren igennem. Et sjovt og også gavnligt element kunne være, at man "anmeldte" det man læste. Udfyldte et lille skema, hvor der blev spurgt, om bogen var værd at læse, om man kunne anbefale den. Hvilken genre den var i. Sådan så andre kunne bruge det til at finde noget netop de kunne have lyst til at læse. Vi kunne have en lille tavle på hylden hvor vi gav de mest læste bøger stemmer. Kirsten Dissing og jeg vil gerne være sommerbibliotekarer, og stå for det praktiske i arrangementet.

Mange glade og forventningsfulde sommerhilsner .

Kirsten D. (Mulle 2)
og Karen J. (Dixi)

NB:

Et hvert initiativ bærer straffen i sig selv! (Red.)

Ry Bådlaug byder velkommen til:

Svend Åge	Pedersen	Bryrup	Peter O.	Kjeldgaard	Låsby
Janus	Mortensen	Silkeborg	Karl-Johan	Astrup	Gjern
Lars	Radant	Ry	Kim	Høyberg	Ry
Hjarne	Wederkinch	Silkeborg	Eigild M.	Nielsen	Silkeborg
Knud Erik	Danielsen	Silkeborg	Palle	Andersen	Ry
Erik	Frederiksen	Brødstrup	Carsten	Kjær	Brødstrup
Jørgen	Worm	Brødstrup	Jesper	Knudsen	Hørning
Søren	Christensen	Brødstrup	Kresten	Schulin	Ry
Arne og Dorte	Jensen	Støvring	Allan	Skærlund	Give
Kell og Inger	Rasmussen	Skanderborg	Jens Jørgen	Sølvsten	Ry
Mikael Åagaard	Sørensen	Skanderborg	Allan	Hjortshøj	Egå
Jesper	Bolvig	Hørning	Peter	Jensen	Skanderborg
Jørgem B.	Johansen	Ry	Freddy	Hansen	Galten
Flemming og Bente	Andersen	Skanderborg	Bjarne	Kloster	Sporup
Rasmus K.	Rasmussen	Sporup	Flemming	Munk	Skanderborg
Anders	Muusmann	Ry	Jakob	Kristensen	Skanderborg
Kicki	Jørck	Them	Anders Resting	Jeppesen	Hørning
René	Kallmayer	Hammel	Michel	Juul Andersen	Skanderborg
Leif	Mortensen	Skanderborg			

Nå'ed mæ' mad.

Frank Jacobsen

Pip i sommervarmen.

Da tingene lissom gik i fisk sidst og normaliteten måske har spredt sig lige lovlig meget, synes jeg det ku' være på sin plads med at få en gang pip, da det er både sundt og -vigtigt, velsmagende!.

En af favoritterne om sommeren er **citronstegte kyllingefileter i baconsvøb med pæresalat**. Retten er nem at lave, kan forberedes hjemmefra og er derfor velegnet til bådbrug.

Kylfileterne krydres med salt og peber, derefter lægges revet citronskal på (usprøjtet økologisk ellers vaskes grundigt) dryppes med citronsaft. Omsvøb fileterne med tyndt skivet bacon og de er klar til at blive sprødstege på grill eller pande. Vær sikker på de er gennemstege, det er jo fugl.

Til salaten skal bruges frisk salat meget gerne Frisee', eller blandet spæd salat.

Den rives i passende stykker med fingrene, da knivskåret salat hurtigere mister sprødheden.

Derefter skæres rød Cheddar eller hollandsk Gouda i tern på ca. en centimeter.

Pærer skrælles og skæres ligeledes i tern.

Hasselnøddeflager, pinjekerner, valnødder eller andre kerner blandes med ost, pærer og salat.

Til dressing bruges saften fra citronerne, bland lidt honning eller rørsukker i, olivenolie, krydder let med peber og Voila' færdig.

I øvrigt, hvis man på sin færd rundt på søerne kommer i land et sted hvor der er frisk skovsyre så tilsæt gerne en håndfuld.

Hvis man laver salaten hjemmefra, så vent med at hælde dressingen på til kort før spisetid ellers bliver den slap og snasket.

Et lunt brød er passende ekstratilbehør hvis man er meget sulten.

Man kan jo altid drikke hvidvin eller en let!! øl til, men prøv for variationens skyld en rose'vin, der er masser af gode af slagsen.

Med kærlig og sommerlig hilsen
Madtumpe og kværulant,
Frank.

Familiedag på havnen.

Familiedagen blev igen i år en stor succes. Vejret viste sig fra sin smukkeste side, og det havde fået mange børn med forældre eller bedsteforældre til at lægge vejen forbi marinaen for at deltage i de forskellige aktiviteter.

Der blev bagt snobrød, pandekager og der blev ristet popcorn. Der var gummibådssejls, og hoppeborgen blev flittigt benyttet. Steen Rütter havde igen i år velvilligt stillet ”Gl. Turisten” til rådighed, således at de, der havde lyst til en lille sejltur i vore smukke omgivelser, kunne få denne oplevelse.

Vi var vel 30-35 passagerer ombord, børn som voksne, og alle nød sejlturen i det skønne vejr. Men knap var vi nået ud i Birksø, før idyllen blev afbrudt af høje, grove tilråb agter ude. Vi så til vor rædsel et mindre fartøj nærme sig. I stævnen stod en sortklædt person, han virkede lettere utilregnelig, råbte og sigtede på os med et langt skydevåben. For at vise sin magt, skød han op i luften, og røde ildkugler spredtes over hovederne på os. Vi var ikke i tvivl om situationens alvor.

”Vi er pirater, og I vender skuden og sejler tilbage til marinaen”, råbte han. Sørøverskibet lå nu helt oppe på bagbord side af os, og piraten så virkelig skummel ud. En af passagererne på Gl. Turisten tog resolut en spand, fyldte den med søvand, og hældte det over i

hovedet på piraten. Det blev han jo ikke mindre ophidset af. ”Jeg ved godt I er ude efter min skat”, råbte han, ”men I ved ikke hvor den er, for jeg har kortet på mig, og I får det ikke”.

Vi sejlede tilbage til marinaen, tæt fulgt af piraterne. Vi kom da velbeholdne i land, og der ser vi piraten løbe afsted med en kasse under armen. Et par af os satte efter ham, fik ham overmandet og fravristet kassen, som ganske rigtigt indeholdt et sørøverkort. Piraten lå stadig i græsset, og han råbte at vi skulle aflevere skattekisten til ham. I samlet flok gik vi ud til Skimminghøj, og fandt ganske rigtigt en kiste, fuld af gulddukater og guldkarameller. Vi delte indholdet, men lod en gulddukat og en guldkaramel blive tilbage i kisten. Vi afleverede kisten til piraten, han bliver ganske rørt da han får den i hænde, og lukker den glad op, og bliver derpå alenlang i sit sortsnskede ansigt. Han råber på øl, og efter 5-6 bajers tid er han helt rolig. Se, det var jo noget af en skattejagt. Han er en fantastisk skuespiller den gode formand, for ham var det jo, i piratens rolle. Som en af deltagerne sagde ”Spørgsmålet er, om Jes gør det her for sin egen, eller børnenes skyld”..

Hermed en stor tak til arrangørerne for denne uforglemmelige dag.

Else.

En lille gruppe medlemmer diskuterede et yderst delikat emne, nemlig det, at dyrke sex i båden. Hvordan gør man det, uden at blive afbrudt af uvedkommende? Altså hvis ånden nu lige kommer over skipper." Ja," siger et medlem, "jeg har læst, at i Afrika, planter manden spyddet ved indgangen til hytten. Så ved alle, hvad han har gang i. Ja, ja, det er på land, men hvad ude på vand, spørges der." Jo," siger et andet medlem, "der er vist en uskreven regel, "hvis flaget er taget ned, er det tegn på, at man ikke vil forstyrres". "Hvad så, hvis man møder en sejrende båd uden flag", spørger et tredje medlem. "Ja, så er det med at holde god afstand, for så sejler de måske på autopilot, enten fordi de spiser, eller dyrker horisontal jogging"!!!!

Sommerfesten.

Det sker jo af og til, at en eller anden bliver lidt til grin, sådan i al gemytlighed. Nu her til sommerfesten f. eks.. "Vand-Hans" sidder ved bordet med vennerne og påstår hårdnakket, at hvis nogen kom bare en teskefuld vand i hans øl, så ville han kunne smage det. Nå, på et tidspunkt forlader "Vand-Hans" bordet, og vennerne vil afprøve hans påstand. De hælder en god slat vand i hans halvfyldte ølglas. "Vand-Hans" kommer tilbage og tømmer glasset med stort velbehag!!!! Vennerne holdt masken, men ikke ret længe, så brød latteren løs, og de gik til bekendelse. "Vand-Hans" var lidt længe om at se komikken.

Oplevet på en af broerne: H.P. forlader båden efter endt sejltur med gæster. Han vil lige op og have en stille pils. Midt på broen bliver han kaldt tilbage af Kandja. "Hov, hov du, der er lige en opvask her". H.P. bliver nogle centimeter mindre, mens han lusker tilbage til båden. Til de omkringstående siger han. "I må ikke sige det her til nogen".. Så det gør vi naturligvis ikke

Så har der igen været en grundstødning ude omkring "Paradiset". Der er en lille tot siv, lige midt i sejlrenden. Den er let nok at undgå når sivene er kommet op, men sejler man ud tidligt på sæsonen, ja, så sker det, at man hænger der. Det er sket for mange medlemmer i årenes løb. Denne gang var det Orla og Majbrit i "GINA", og de måtte trækkes fri.

Hørt på havnen: Så I formanden i rollen som pirat til familiedagen? Ja, man må da sige, han er en god karakterskuespiller. Ja, hvis han viser karakter, er det i hvert fald skuespil!!!!

Arangemenska-

AUGUST

Lørdag den 23. kl. 13.00

Musik på havnen.

Harmonikaspillere og andre gode musikanter underholder om eftermiddagen under flotiljesejls til søs. Efterfølgende er der Grillaften med musik og dans.

Søndag den 31. kl. 13.00

Pensionistsejls

Den traditionelle sejlsads hvor Ry Bådlaug har inviteret pensionisterne i Ry kommune på en sejltur på søerne. Turen slutter med fælles spising i klubhuset.

SEPTEMBER

Mandag den 1. kl. 19.00

Orientering om vinterens kurser.

Tilmelding til kurser udbudt af Ry Aftenskole.

Når noget går i stykker, så sætter man det bare på plads, og holder sin kæft. Denne gang var det mikrobølgeovnen i køkkenet.

Afs.
Ry Bådlaug
Siimtoften 13
8680 Ry

Fremtiden ser lys ud!

Det er jo helt fantastisk, at ANK'RET nu kan byde 4 nye redaktionsmedlemmer velkommen, nemlig Trille Skoett-Jensen, Chr. Medom, Kim Würtz og Frank Jakobsen. De har præsenteret sig selv inde i bladet. Det er simpelthed glædeligt, at der så hurtigt kan tilflyde redaktionen nyt blod, og nye ideer, så ANK'RET fortsat kan eksistere og være det blad, som vi har været glade for og også lidt stolte af, -nogle af os i hvert fald. Jeg glæder mig meget til det kommende redaktionelle samarbejde.

Samtidig siger redaktionen farvel og tak til Hanne og Jens for deres indsats. Det har altid været fornøjeligt at arbejde sammen med jer på redaktionsmøderne. Vi har gennem tiderne slået mangan en højroestet latter og fortalt mange historier, der i journalistsproget kun egner sig til spalte 9, eller det vi på TV sagde: 'Det skal kun med i den meget sene midnatsudgave!' Men alt får jo en ende, og det gør redaktionelt samarbejde også, men med en sådan transfusion af nyt blod, er det svært at bevare pessimismen intakt, så med disse lyse udsigter for Ry Bådlaug og ANK'RET, ønsker den gamle redaktion alt godt og god sommer.

Den gamle redacteur

Niels Hovgaard

